

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો ચોર્યાસીમું

શબ્દાથ અને અવતારગ્રહણ: મીલરાઇટ સીલિંગ પ્રક્રિયાના આધારસ્તંભો

Jeff Pippenger

2024-04-14

પરીક્ષાની પ્રક્રિયામાં નિષ્ફળ ગયેલી મિલરાઇટ પેઢી માટેની અંતિમ કસોટી ઇ.સ. 1856માં શરૂ થઈ, જ્યારે લેવ્યવસ્થા અધ્યાય 26નાં “સાત વખત” વિષે વધારાનો પ્રકાશ આવ્યો. ઇ.સ. 1856થી 1863 સુધી લાઓદિકીયાનો સંદેશ, 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ત્રીજા દૂતના આગમનથી શરૂ થયેલા સમયગાળામાં એક અંતિમ અવધિને ચિહ્નિત કરતો હતો. તે સમયાવધિ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની કલમો તેરથી પંદર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

તે સમયગાળો માત્ર તે વચનો દ્વારા જ નહીં, પરંતુ તે વચનોને પૂર્ણ કરનાર ઇતિહાસ દ્વારા પણ, તેમજ પાનિયમની ભૂગોળસંબંધી સાક્ષી દ્વારા પણ દર્શાવવામાં આવે છે, જે કેસરિયા ફિલિપ્પી પણ છે. કેસરિયા ફિલિપ્પીની ખ્રિસ્ત દ્વારા ઇચ્છાપૂર્વક મુલાકાત લેવામાં આવી હતી, ફૂસ પહેલાં જ; અને ફૂસ રવિવારના કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે સોળમી કલમ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે યહૂદાના વંશનો સિંહે વિશેષ પ્રકાશમાં શબ્દાથના સિદ્ધાંતને ઓળખાવ્યો. ત્યારબાદ, તે પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાના અંતે, તેણે “સાત વખત” વિષે જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ રજૂ કરી, અને લેવિયવ્યવસ્થા છવ્વીસના “સાત વખત” શબ્દાથનો એક સિદ્ધાંત છે. તે ભૂમિએ વિશ્રામ કરવો તે શબ્દાથની આજ્ઞા છે, જે મનુષ્યોએ વિશ્રામ કરવો તે શબ્દાથની આજ્ઞા સાથે સીધી સમાનાંતર છે. બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષ અને બે હજાર ત્રણસો વર્ષ વિષેની સમય-ભવિષ્યવાણીઓ બંને 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે સમાપ્ત થઈ.

પરીક્ષણ પ્રક્રિયાનો અંતિમ સમયખંડ, 1856 થી 1863 સુધીનો, શબ્દાથનું વધુ વિશાળ પ્રકાશન હતો, જેને સીલ મૂકવાની અને પરીક્ષણ પ્રક્રિયાની શરૂઆતમાં વિશેષ પ્રકાશમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું. દાનિયેલ અગિયારની તેરથી પંદરમી વચનોની પૂર્ણતા દ્વારા પ્રતિનિધિત થતો ઇતિહાસ તે પરીક્ષણકાળને દર્શાવે છે, જેમાં દેવનું મુદ્રાંકન એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર ઉપર સદાકાળ માટે અંકિત કરવામાં આવે છે. તે ઇતિહાસમાં યહૂઝકેલની બે લાકડીઓ એક કરવામાં આવે છે. આ બે લાકડીઓનું એક થવું દેવત્વ અને માનવત્વના સંયોગનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે ઇતિહાસમાં જે સિદ્ધાંત વિશેષ પ્રકાશમાં ઝળહળે છે તે અવતારનો સિદ્ધાંત છે.

આ કારણે, જ્યારે કેસરિયા ફિલિપ્પીમાં પેતરે ખ્રિસ્તને ઇશ્વરના પુત્ર તરીકે ઓળખાવ્યો, ત્યારે તે એ વાતનો સ્વીકાર કરતો હતો કે ખ્રિસ્ત, ઇશ્વરના પુત્ર તરીકે, પોતાની દ્વિ સ્વભાવતાને પ્રગટ કરતા હતા—એટલે કે તેઓ ઇશ્વરના દેવી પુત્ર હતા, જેમણે પોતાના ઉપર માનવીય દેહ ધારણ કર્યો, અને આમ કરતાં મનુષ્યપુત્ર બન્યા.

“શિષ્યોએ ખ્રિસ્ત વિષે સાક્ષી આપતી ભવિષ્યવાણીઓનું શોધકતાપૂર્વક અધ્યયન કરતાં કરતાં, તેઓ દેવત્વની સંગતિમાં લાવવામાં આવ્યા, અને તે એકના વિષે શીખ્યા જે પૃથ્વી પર આરંભેલું કાર્ય પૂર્ણ કરવા સુધી આરોહણ કરી ગયો હતો. તેઓએ આ સત્ત્વને ઓળખ્યું અને તેમાં એવું જાણ નિવાસ કરતું હતું, જે કોઈ માનવપ્રાણી, દેવી કાર્યશક્તિની સહાય વિના, સમજી શકે તેમ ન હતું. તેમને તેની મદદની જરૂર હતી જેના વિષે રાજાઓ, પ્રભુવક્ત્રીઓ અને ધર્મી જનો પૂર્વથી કહેતા આવ્યા હતા. આશ્ચર્ય સાથે તેઓએ તેના ચરિત્ર અને કાર્યના ભવિષ્યવાણીય નિરૂપણોને વારંવાર વાંચ્યાં અને પુનઃવાંચ્યાં. કેટલા ધૂંધળા રીતે તેમણે ભવિષ્યવાણીય શાસ્ત્રોને સમજ્યાં હતાં! ખ્રિસ્ત વિષે સાક્ષી આપતાં મહાન સત્ત્વ યોને ગ્રહણ કરવામાં તેઓ કેટલા મંદ રહ્યા હતાં! જ્યારે તેઓએ તેને તેના અપમાનની અવસ્થામાં જોયો, કે તે મનુષ્યો વચ્ચે મનુષ્ય સમો ફરી રહ્યો હતો, ત્યારે તેઓએ તેના અવતારના રહસ્યને, તેની પ્રકૃતિના દ્વારે

૨ વરુ પને, સમજ્યું ન હતું. તેમની આંખો રોકાઈ રાખવામાં આવી હતી, જેથી તેઓ માનવત્વમાં રહેલા દેવત્વને સંપૂર્ણપણે ઓળખી શક્યા નહોતા. પરંતુ પવિત્ર આત્મા દ્વારા તેઓ પ્રકાશિત થયા પછી, તેઓ કેવી આતુરતાથી તેને ફરી જોવા અને પોતાને તેના પગે મૂકી દેવા ઇચ્છતા હતા!" The Desire of Ages, 507.

૨૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૪૪ થી ૧૮૬૩ સુધીનો સમય એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો સમય દર્શાવે છે. તે અવધિની શરૂઆત સબ્બાથને, મુદ્રાંકનની અવધિ દરમિયાન ઉઘાડવામાં આવતી ઘણી સત્યોમાંથી વિશેષ સત્ય તરીકે પ્રગટ કરવામાં આવવાથી થઈ. આ અવધિએ સાતમી તુરીના નાદનો આરંભ કર્યો, જે દર્શાવે છે કે ક્યારે દેવનું રહસ્ય પૂર્ણ થવાનું હતું.

પરંતુ સાતમા દૂતના સ્વરના દિવસોમાં, જ્યારે તે તૂર્ય વગાડવાનું શરૂ કરશે, ત્યારે દેવનું રહસ્ય પૂર્ણ થશે, જેમ તેણે પોતાના સેવકો ભવિષ્યવક્તાઓને જાહેર કર્યું છે. પ્રકાશન 10:7.

સાતમો દેવદૂત ત્રીજું હાય પણ છે, કારણ કે મહોરબંધી તે ઐતિહાસિક સમયમાં થાય છે જ્યારે ઇસ્લામનું યુદ્ધ સક્રિય હોય છે. જો 22 ઓક્ટોબર, 1844 પછીના સમયગાળામાં મિલેરાઇટ એક્ઝેન્ટિઝમ વિશ્વાસુ રહ્યું હોત, તો 11 ઓગસ્ટ, 1840ના રોજ નિયંત્રિત રાખવામાં આવેલ ઇસ્લામ મુક્ત કરવામાં આવ્યું હોત.

"જો 1844ની મહાન નિરાશા પછી એક્ઝેન્ટિસ્ટોએ પોતાની શ્રદ્ધા દૃઢપણે પકડી રાખી હોત અને દેવની ઉજાગર થતી પ્રભુવ્યવસ્થામાં એકતાપૂર્વક આગળ વધ્યા હોત, ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ સ્વીકારી પવિત્ર આત્માની શક્તિમાં તેનું જગતને પ્રખાપન કર્યું હોત, તો તેઓ દેવના ઉદ્ધારને જોયા હોત; પ્રભુએ તેમના પ્રયત્નો સાથે મહાશક્તિપૂર્વક કાર્ય કર્યું હોત; કાર્ય પૂર્ણ થઈ ગયું હોત; અને ખ્રિસ્ત પોતાના લોકોને તેમના પ્રતિકૂળ માટે સ્વીકારવા આ પહેલાં જ આવી ગયા હોત. પરંતુ નિરાશા પછી આવેલા સંદેહ અને અનિશ્ચિતતાના સમયગાળામાં, એક્ઝેન્ટ વિશ્વાસીઓમાંના ઘણાએ પોતાની શ્રદ્ધા છોડી દીધી.... આ રીતે કાર્યમાં અવરોધ આવ્યો, અને વિશ્વ અંધકારમાં છોડી દેવાયું. જો સમગ્ર એક્ઝેન્ટિસ્ટ સમાજ દેવની આજ્ઞાઓ અને ઇસુના વિશ્વાસ પર એક થયો હોત, તો આપણો ઇતિહાસ કેટલો વિશાળ રીતે ભિન્ન રહ્યો હોત!" Evangelism, 695.

૨૨ ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે સાતમો તૂર્ય નાદ કરવા લાગ્યો અને જુબિલીનો તૂર્ય પણ નાદ કરવા લાગ્યો.

અને તું પોતાના માટે વર્ષોના સાત શબ્બાથ ગણજે, એટલે સાત વખત સાત વર્ષ; અને વર્ષોના સાત શબ્બાથનો સમય તારા માટે ઓગણપચાસ વર્ષ થશે. ત્યાર પછી સાતમા મહિનાના દસમા દિવસે, પ્રાયશ્ચિતના દિવસે, તું જયંતિનો રણશિંગો વગાડાવજે; તમે તમારા સમગ્ર દેશમાં રણશિંગો વગાડાવશો. અને તમે પચાસમું વર્ષ પવિત્ર ગણશો, અને તેની તમામ વસાહતોના બધા રહેવાસીઓને સમગ્ર દેશમાં સ્વતંત્રતા જાહેર કરશો: તે તમારી માટે જયંતિ થશે; અને દરેક મનુષ્ય પોતાની મિલ્કત તરફ પાછો ફરશે, અને દરેક મનુષ્ય પોતાના કુટુંબ પાસે પાછો ફરશે. લેવિટિકસ 25:8-10.

જ્યારે એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારના મુદ્રાંકનનો સમય શરૂ થાય છે, ત્યારે એક એવો તુરાઈનો નાદ થાય છે જે ઓળખાવે છે કે ઇસુ લામ દ્વારા પૂર્ણ કરાયેલ યુદ્ધ કર્મ આવી પહોંચ્યું છે, અને એક એવો તુરાઈનો નાદ થાય છે જે પાપના દાસ રહેલા લોકો માટે મુક્તિની ઘોષણા કરે છે. એક તુરાઈ બાદ્ય ઇતિહાસને ઓળખાવે છે, અને બીજી અંતિમ દિવસોના તે વાયાકીય લોકોના આંતરિક અનુભવોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેમની દાસતા ત્યારે દૂર થાય છે જ્યારે તેમની માનવતા અનંતકાલ માટે તેમની દિવસના સાથે સંયુક્ત થાય છે. પંક્તિ પર પંક્તિ, તે બે તુરાઈઓ એક જ તુરાઈ છે, કારણ કે જુબિલીની તુરાઈ માત્ર પ્રાચીન નાદ દિવસે જ વગાડવામાં આવે છે, અને પ્રાચીન નો દિવસ ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે ત્રીજા હાયની સાતમી તુરાઈ વાગે છે. મિલેરાઇટ આંદોલનમાં બંને તુરાઈઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું સિદ્ધાંત શબ્બાથનો પ્રકાશ હતો. આ અંતિમ દિવસોમાં બંને તુરાઈઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો પ્રકાશ અવતારનું સિદ્ધાંત છે. પંક્તિ પર પંક્તિ,

શબ્દ બાથ અને અવતારનું સિદ્ધિ, ઇત એક જ સિદ્ધિ, ઇત છે.

પેતરની સ્વીકારોક્તિએ મશીહની, તેમજ ઈશ્વરના પુત્રની ઓળખ કરી. મશીહ ઈશ્વરના પુત્ર છે. મશીહ તે સર્જનહાર છે, જેનું પ્રતિનિધિત્વ શબ્દબાથ કરે છે.

“પૌલે ક્યારેય ખ્રિસ્તને ત્યારે જોયા નહોતાં જ્યારે તેઓ પૃથ્વી પર નિવાસ કરતા હતા. તેણે નિશ્ચિતપણે તેમની અને તેમના કાર્યો વિષે સાંભળ્યું હતું, પરંતુ તે વિશ્વાસ કરી શકતો નહોતો કે વચન આપેલા મશીહા, સર્વ લોકના સર્જનહાર, સર્વ આશીર્વાદોના દાતા, માત્ર મનુષ્યરૂપે પૃથ્વી પર પ્રગટ થશે.”

Sketches from the Life of Paul, 256.

શબ્દબાથ સર્જનહારની ઓળખ આપે છે, અને સર્જનહાર એ જ ખ્રિસ્ત હતા જેને પીતરે ઓળખ્યા હતા. દેવપુત્ર, જેને પીતરે ઓળખ્યા, તે જ છે જેઓ માનવીય દેહ સાથે સંયુક્ત થઈ મનુષ્યપુત્ર બન્યા. દેવપુત્ર અવતારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“ખ્રિસ્તે પુરુષો અને સ્ત્રીઓને જીવ મેળવવાની શક્તિ આપી. તે માનવરૂપ ધારણ કરીને, મનુષ્યોમાં મનુષ્ય તરીકે જીવન જીવવા આ જગતમાં આવ્યા. તેમણે માનવ સ્વભાવની જવાબદારીઓ પોતાના પર લીધી, જેથી તેમની કસોટી થાય અને તેઓ પરીક્ષિત ઠરે. પોતાની મનુષ્યતામાં તેઓ દૈવી સ્વભાવના સહભાગી હતા. તેમના અવતારમાં તેમણે નવા અર્થમાં દેવના પુત્રનું ઉપાધિ પ્રાપ્ત કર્યું. દૂતે મરિયમને કહ્યું, ‘પરમોચ્ચની શક્તિ તારા ઉપર છાંયો કરશે; તેથી જે પવિત્ર વસ્તુ તારામાંથી જન્મશે તેને દેવનો પુત્ર કહેવાશે’ (Luke 1:35). માનવ સંતાન તરીકે રહેલા હોવા છતાં, તેઓ નવા અર્થમાં દેવના પુત્ર બન્યા. આ રીતે તેઓ આપણા જગતમાં ઊભા રહ્યા—દેવના પુત્ર, તો પણ જન્મથી માનવજાતિ સાથે સંકળાયેલા.” Selected Messages, book 1, 226.

કેસરિયા ફિલિપ્પી ખાતે, પેત્રસની દ્વિવિધ સ્વીકારોક્તિએ તે એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું, જેઓ સમજે છે કે ઈસુ ખ્રિસ્ત છે, દેવનો પુત્ર છે, તથા 1844માં પ્રકાશિત કરાયેલ શનિવારના દિવસની શિક્ષા સાથે, અંતિમ દિવસોમાં માન્ય થતી અવતારની શિક્ષાને પણ સમજે છે. આ દ્વિવિધ સત્યનો પ્રકાશ મુદ્રાંકનના સમયગાળાના આરંભ અને અંતે ખુલ્લો કરવામાં આવે છે, જેમ કે 22 ઓક્ટોબર, 1844થી 1863 સુધીના મુદ્રાંકનના ઇતિહાસ અને પ્રકાશન અધ્યાય અઢારના બે સ્વરોના ઇતિહાસ દ્વારા સાક્ષી આપવામાં આવે છે.

મિલરાઇટ મુદ્રાંકન-પ્રક્રિયાની રેખા અને પ્રકાશિતવાક્ય અઢારના મુદ્રાંકનની ભવિષ્યવાણીય રેખા—બંનેમાં—આ અવધિના એકદમ અંતે એક કસોટી આવે છે, જેમાં એક વર્ગ મૂર્ખ કન્યાઓ તરીકે પ્રગટ થાય છે, જેમ 1856થી 1863 દરમિયાન થયું હતું, અને એક વર્ગ જ્ઞાની કન્યાઓ તરીકે જુલાઈ 2023થી લઈને જલ્દી આવનારી રવિવારની વ્યવસ્થા સુધી પ્રગટ થાય છે. કસોટીનો તે અંતિમ સમયગાળો આ અવધિના આરંભને પુનરાવર્તિત કરે છે. એ જ દૂત, જે 11 સપ્ટેમ્બર, 2001ના રોજ ઉતર્યો હતો, 2023માં મૃતકોને જીવન માટે બોલાવવા માટે માઈકલ તરીકે આવ્યો—કેટલાકને અનંત જીવન માટે અને કેટલાકને અનંત મૃત્યુ માટે. જ્યારે તે આવ્યો, ત્યારે તેણે પોતાના લોકોને પાયાઓ તરફ પાછા દોરી ગયા. કેટલાક જૂના માર્ગોમાં ચાલવાનો ઇનકાર કરે છે; કેટલાક જૂના માર્ગોમાં ચાલે છે. કેટલાક તૂર્યના નાદને સાંભળે છે; કેટલાક સાંભળવાનો ઇનકાર કરે છે.

આ પ્રમાણે યહોવાહ કહે છે: માર્ગો પર ઊભા રહો, અને જુઓ, અને પ્રાચીન માર્ગો વિષે પૂછો કે સારો માર્ગ કયો છે; અને તેમાં ચાલો, તો તમે તમારી આત્માઓ માટે વિશ્રામ પામશો. પરંતુ તેઓએ કહ્યું, અમે તેમાં ચાલશું નહિ. વધુમાં મેં તમારા ઉપર પહેરેદારો નિમ્યા, એમ કહીને, તુરાઈના નાદને સાંભળો. પરંતુ તેઓએ કહ્યું, અમે સાંભળશું નહિ. યિરમિયા 6:16, 17.

પહેરેદારો જે તુરાઈ ફૂંકે છે તે દ્વારા પ્રતિનિધિત સંદેશ દ્વિગુણ છે. તે ઇસ્લામની સાતમી તુરાઈ છે અને મુક્તિની જયંતિ-તુરાઈ છે. તે માનવત્વ સાથે દિવ્યતાના સંયોજનનો સંદેશ છે, જે અવતારના રહસ્ય દ્વારા સિદ્ધ થાય છે, અને જે એવું ચરિત્ર ઉત્પન્ન કરે છે કે જે ઈશ્વરના મુદ્રા માટે તૈયાર હોય છે, જે શબ્દ બાથ છે. જુલાઈ 2023માં, 2001 પછી બાવીસ વર્ષ બાદ, શરૂ થયેલી મુદ્રાંકનાની તે અંતિમ અવધિ સાથે સંકળાયેલો સંદેશ, કાર્ય અને પરિસ્થિતિઓનું પ્રતિનિધિત્વ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની તેરથી પંદરમી આયતો દ્વારા, અને મત્ત 1 અધ્યાય સોળમાં કૈસરિયા ફિલિપ્પી ખાતે ખ્રિસ્તની મુલાકાત દ્વારા થાય છે.

દસ કુમારીઓના દૃષ્ટાંતમાં, વિલંબના સમયમાં બધી કુમારીઓ ઊંઘી ગઈ. ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું કે લાઝરસ ઊંઘે છે.

તેણે આ વાતો કહી; અને પછી તે તેમને કહે છે, “અમારો મિત્ર લાઝરસ ઊંઘે છે; પરંતુ હું જાઉં છું, જેથી હું તેને ઊંઘમાંથી જગાડું.” ત્યારે તેના શિષ્યોએ કહ્યું, “પ્રભુ, જો તે ઊંઘે છે, તો તે સારું થઈ જશે.” પરંતુ ઇસુએ તેના મરણ વિષે કહ્યું હતું; તેઓ તો એમ સમજ્યા કે તેણે ઊંઘમાં આરામ લેવો વિષે કહ્યું છે. ત્યારે ઇસુએ તેમને સ્પષ્ટ રીતે કહ્યું, “લાઝરસ મરી ગયો છે.” યોહાન 11:10-14.

એકવીસ દિવસોના અંતે, દાનિયેલે તે દર્શન જોયું, અને તે ગાઢ નિદ્રામાં હતો.

અને હું દાનિયેલ એકલાએ જ તે દર્શન જોયું; કારણ કે જે પુરુષો મારા સાથે હતા તેમણે તે દર્શન જોયું નહોતું; પરંતુ તેમના ઉપર મોટો કંપારો આવી પડ્યો, એટલા માટે તેઓ પોતાને છુપાવવા ભાગી ગયા. તેથી હું એકલો જ રહી ગયો, અને આ મહાન દર્શન જોયું; અને મારામાં કોઈ બળ રહ્યું નહીં; કારણ કે મારું સૌંદર્ય મારામાં વિકારમાં ફેરવાઈ ગયું, અને મેં કોઈ બળ જાળવી રાખ્યું નહીં. તોય મેં તેના વચનોનો અવાજ સાંભળ્યો; અને જ્યારે મેં તેના વચનોનો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે હું મુખભેર ઊંઘમાં પડી ગયો, અને મારું મુખ ભૂમિ તરફ હતું. દાનિયેલ 10:7-9.

પ્રકટીકરણના અગિયારમા અધ્યાયના બે સાક્ષીઓ સાડા ત્રણ દિવસ સુધી રસ્તા પર મૃત પડ્યા હતા, અને યહેઝકેલનાં મૃત હાડકાં ખીણમાં હતાં. 18 જુલાઈ, 2020ના રોજ ત્રીજા દેવદૂતના આંદોલનની કુમારીઓ પર આધ્યાત્મિક મૃત્યુ અને નિદ્રાના વિલંબનો સમય લાવવામાં આવ્યો. ત્રણ વર્ષ પછી, દેવના અંતિમ-દિવસના લોકોને તેમના ધ્વજચિહ્ન અને પરાક્રમી સેનારૂપે જાગૃત કરવાની તથા તૈયાર કરવાની પ્રક્રિયા આરંભ થઈ. 18 જુલાઈ, 2020ના રોજ ઉતરેલા દેવદૂતે એક સત્યનું અનમુદ્રણ દૂર કર્યું, જેમ દેવદૂતો જ્યારે ઉતરે છે ત્યારે તેઓ હંમેશાં કરતા આવ્યા છે.

તેમણે જે સત્યનું મુદ્રાંકન ઉઘાડ્યું હતું, તે રાહ જોવાના સમય અને પ્રથમ નિરાશાનો અનુભવ હતો. તે સમયે દેવના અંતિમ દિવસોના લોકો વિખેરાયેલા હતા, અને જ્યારે ઇતિહાસમાં તેમને જાગૃત કરવાની પ્રક્રિયા આવી પહોંચી, ત્યારે તેમની પાસેથી એ ઓળખવું અને સ્વીકારવું આવશ્યક બનવાનું હતું કે તેઓ વિખેરાયેલા હતા અને રાહ જોવાના સમયમાં હતા. ત્યારબાદ રાહ જોવાના સમયના સંદેશને દૃઢ કરવા માટે ઘણા દેવદૂતો, અથવા ઘણા સંદેશાઓ, મોકલવામાં આવ્યા.

“બીજા દૂતના સંદેશાના અંતના નજીક, મેં સ્વર્ગમાંથી એક મહાન પ્રકાશ દેવના લોકો ઉપર ચમકતો જોયો. આ પ્રકાશની કિરણો સૂર્ય જેટલી તેજસ્વી જણાતી હતી. અને મેં દૂતોના સ્વરોને આ રીતે પોકારતા સાંભળ્યા: ‘જુઓ, વર આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો!’”

“આ મધ્યરાત્રિનો પોકાર હતો, જેને બીજા દૂતના સંદેશને શક્તિ આપવાની હતી. નિરુત્સાહિત થયેલા પવિત્ર જનોને જાગૃત કરવા અને તેમના આગળ રહેલા મહાન કાર્ય માટે તેમને તૈયાર કરવા સ્વર્ગમાંથી દૂતો મોકલવામાં આવ્યા હતા. સર્વથી પ્રતિભાશાળી પુરુષો આ સંદેશ સ્વીકારનાર પ્રથમ નહોતાં. દૂતો નમ્ર અને સમર્પિતજનો પાસે મોકલવામાં આવ્યા, અને તેમણે તેમને આ પોકાર ઉઠાવવા પ્રેર્યા, ‘જો, વર આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો!’ જેમને આ પોકાર સોંપવામાં આવ્યો હતો તેમણે ઉતાવળે કાર્ય

હાથ ધર્યું, અને પવિત્ર આત્મની શક્તિ માં સંદેશનો ઘોષ કર્યો અને પોતાના નિરુત્સાહિત ભાઈઓને જાગૃત કર્યા. આ કાર્ય મનુષ્યોની બુદ્ધિ અને વિદ્યામાં સ્થિત ન હતું, પરંતુ ઈશ્વરની શક્તિમાં હતું, અને જેમના પવિત્ર જનોએ પોકાર સાંભળતા, તેઓ તેનો પ્રતિકાર કરી શકતા નહોતાં. સર્વથી આદ્ય આત્મિક જનોએ આ સંદેશ પ્રથમ સ્વીકાર્યો, અને જેઓ અગાઉ કાર્યમાં આગેવાની કરતા હતા, તેઓ તેને સ્વીકારવામાં અને પોકારને વધુ પ્રબળ બનાવવા સહાય કરવામાં છેલ્લાં હતા, “જો, વર આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો!”

“દેશના દરેક ભાગમાં બીજા દૂતના સંદેશ પર પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો, અને તે ઘોષણાએ હજારોનાં હૃદયો દ્રવી નાખ્યાં. તે શહેરથી શહેર, અને ગામથી ગામ સુધી પ્રસરી, જ્યાં સુધી દેવના રાહ જોતાં લોકો સંપૂર્ણ રીતે જાગૃત ન થયા. ઘણી ચર્ચામાં આ સંદેશ આપવાની પરવાનગી આપવામાં આવી નહોતી, અને જેઓ પાસે જીવંત સાક્ષી હતી તેમનો એક મોટો સમૂહ આ પડી ગયેલી ચર્ચામાંથી બહાર નીકળી ગયો. મધ્યરાત્રિના કંદન દ્વારા એક શક્તિશાળી કાર્ય સંપન્ન થયું. આ સંદેશ હૃદયની તપાસ કરાવનાર હતો, જે વિશ્વાસીઓને પોતાના માટે જીવંત અનુભવ શોધવા તરફ દોરી ગયો. તેઓ જાણતા હતા કે તેઓ એકબીજા પર આધાર રાખી શકતા નહોતા.” Early Writings, 238.

દૃષ્ટાંતમાં મધ્યરાત્રિના પોકારના સંદેશના આગમનથી એ સમયની ઓળખ થાય છે, જ્યારે કુમારીઓના બે વર્ગો પ્રગટ કરે છે કે તેમની પાસે તેલ છે કે નહીં. જ્ઞાની પાસે તેલ છે; મૂર્ખ પાસે નથી. આ દૃષ્ટાંત મિલરાઈટ ઇતિહાસમાં સેમ્યુઅલ સ્નોના કાર્ય દ્વારા પૂર્ણ થયો, અને તે કાર્યમાં સ્નોએ જે સંદેશો રજૂ કર્યા હતા તે સમયગાળાની મિલરાઈટ પ્રકાશનોમાં પ્રકાશિત થયેલા તેમના લેખો દ્વારા દર્શાવવામાં આવે છે તેમ ક્રમે વિકાસ પામ્યો હતો. પછી, જ્યારે તેઓ 12 ઓગસ્ટથી 17 ઓગસ્ટ, 1844 સુધી યાલેલી એક્ઝેટર કેમ્પ-સભામાં પહોંચ્યા, ત્યારે ત્યાં પણ એક એવો સમયગાળો પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જેણે અંતે સભામાં રહેલાઓને સભા છોડીને તે સંદેશનો પ્રચાર કરવા દોરી ગયા.

એક “સમયનો નિશ્ચિત બિંદુ” એવો આવે છે જ્યારે મધ્યરાત્રીના પોકારનો સંદેશ સંપૂર્ણપણે સ્થાપિત થઈ જાય છે, અને તે બિંદુએ, દૃષ્ટાંતના આધારે, કુમારીઓ માટે કૃપાકાળ બંધ થાય છે. તે “સમયનો બિંદુ” પહેલાં “એક અવધિ” આવે છે જેમાં સંદેશ વિકસિત થઈ રહ્યો હોય છે. જુલાઈ, 2023થી મધ્યરાત્રીના પોકારનો સંદેશ વિકસિત થઈ રહ્યો છે, અને મિલરાઈટ પૂર્ણતાથી ભિન્ન રીતે, “કૃપાકાળના બંધ” પહેલાં જ આ સંદેશ સમગ્ર વિશ્વમાં પ્રસારીત કરવામાં આવ્યો છે. જ્યારે એક્સિટર સભાના અંતે કૃપાકાળ બંધ થયો, ત્યારે પછી સંદેશ “દેશના દરેક ભાગમાં” ગયો, અને “બીજા દેવદૂતના સંદેશ પર પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો, અને તે પોકારે હજારોનાં હૃદયો દ્રવી નાખ્યાં. તે શહેરથી શહેર, અને ગામેથી ગામે ગયું, જ્યાં સુધી દેવના પ્રતીક્ષારત લોકો સંપૂર્ણપણે જાગૃત ન થયા.”

અમારા વર્તમાન ઇતિહાસમાં, જુલાઈ 2023માં પ્રકાશિત થવા લાગેલો સંદેશ હવે વિશ્વભરના એકસો વીસ દેશોમાં પહોંચ્યો છે, અને મધ્યરાત્રીના પોકારના સંદેશના વિકાસને પ્રતિનિધિત્વ કરતા લેખો સાથે વધુ ભાષાઓમાં ઉપલબ્ધ છે; તેમજ આ લેખો વાંચી પણ શકાય છે અથવા સાંભળી પણ શકાય છે.

ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન, જે દેવએ તેને આપ્યું, જેથી તે પોતાના દાસોને તે વાતો બતાવે જે ટૂંક સમયમાં થવાની છે; અને તેણે પોતાના દૂત દ્વારા તે પોતાના દાસ યોહાનને મોકલીને સંકેતરૂપે પ્રગટ કર્યું: જેણે દેવના વચનનો, અને ઈસુ ખ્રિસ્તની સાક્ષીનો, તથા જે કંઈ તેણે જોયું તે બધાનો સાક્ષાત્ દાખલો આપ્યો. ધન્ય છે તે જે વાંચે છે, અને તેઓ જે આ ભવિષ્યવાણીના વચનો સાંભળે છે, અને તેમાં લખેલી વાતોનું પાલન કરે છે: કેમ કે સમય નજીક છે. પ્રકાશન 1:1-3.

લેખો દ્વારા પ્રતિનિધિત આ સંદેશનો પ્રકાશ લગભગ છ મહિનામાં બે વ્યક્તિઓ દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે.

“જો તેઓ, જેઓ — માં મદદ કરી શકે છે, પોતાની ફરજની જા ગૃતિ સુધી જગાડવામાં નહીં આવે, તો જ્યારે ત્રીજા દૂતનો મોટો પોકાર સંભળાશે ત્યારે તેઓ દેવના કાર્યને ઓળખશે નહીં. જ્યારે પૃથ્વીની પ્રકાશિત કરવા માટે પ્રકાશ પ્રસરે, ત્યારે પ્રભુની સહાયે આગળ આવવાને બદલે તેઓ પોતાના સંકુચિત વિચારોને અનુરૂપ બનાવવા માટે તેમના કાર્યને બાંધી રાખવા ઇચ્છે. હું તમને કહું છું કે આ છેલ્લાં કાર્યમાં પ્રભુ સામાન્ય બાબતોના ક્રમથી અત્યંત ભિન્ન રીતે, અને કોઈપણ માનવીય આયોજનના વિરોધમાં હોય તેવી રીતથી કાર્ય કરશે. આપણામાં એવા લોકો હશે જ, જેઓ હંમેશાં દેવના કાર્યને નિયંત્રિત કરવા ઇચ્છે, અને વિશ્વને આપવામાં આવનાર સંદેશમાં ત્રીજા દૂત સાથે જોડાતા દૂતના માર્ગદર્શન હેઠળ જ્યારે કાર્ય આગળ વધશે, ત્યારે કયા પગલાં લેવાં જોઈએ તે પણ નિર્ધારિત કરવા માંગશે. દેવ એવી રીતો અને સાધનોનો ઉપયોગ કરશે કે જેથી સ્પષ્ટ થશે કે લગામ તેઓ પોતાના જ હાથમાં લઈ રહ્યા છે. દેવના કર્મો ઓ એ સરળ સાધનોને જોઈને આશ્ચર્યચકિત થશે, જેઓ દૂરના તેઓ પોતાના ધર્મના કાર્યને પૂર્ણતા સુધી લાવશે અને સિદ્ધ કરશે.” ટેરિ ટમોનિઝ ટુ મિનિસ્ટર્સ, 300.

યહૂદાના વંશનો સિંહ હવે પોતાના અંતિમ-દિવસોના લોકોને દાનિયેલ અગિયારના તેરથી પંદરમા કલમો સુધી લઈ આવ્યો છે, જ્યાં ઈ.સ.પૂ. 200 થી ઈ.સ.પૂ. 63 સુધીના ઇતિહાસ દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલો ઇતિહાસ ખુલ્લો થાય છે, તેમજ મથિ અધ્યાય સોળ અને ખ્રિસ્તની કેસરિયા ફિલીપ્પીની મુલાકાતનો ઇતિહાસ પણ. આગાહીઓ અને તેમના પરિપૂર્ણ થવાના ઇતિહાસ—બન્ને—દાનિયેલના તે ભાગ સાથે સુસંગત છે, જે અંતિમ દિવસો સુધી મોહરાયેલો હતો. દાનિયેલ અને પ્રકાશનનાં પુસ્તકો એક જ પુસ્તક છે; તેથી અંતિમ દિવસોમાં, કૃપાકાળ બંધ થાય તેનાં થોડા પહેલાં, ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન અમોહરિત થાય છે, અને તે પ્રકાશનમાં દાનિયેલનો તે ભાગ પણ સમાવેશ પામે છે, જે અંતિમ દિવસો સાથે સંબંધિત છે. એક્સેટર કેમ્પ મિટિંગના સમાપનનો સમય હવે નજીક છે.

અને તેણે મને કહ્યું, “આ પુસ્તકની ભવિષ્યવાણીના વચનોને મુદ્રાંકિત કરશો નહીં; કારણ કે સમય નજીક છે. જે અનીતિમય છે, તે અનીતિમય જ રહે; અને જે અશુદ્ધ છે, તે અશુદ્ધ જ રહે; અને જે ધર્મી છે, તે ધર્મી જ રહે; અને જે પવિત્ર છે, તે પવિત્ર જ રહે.” પ્રકાશન 22:10, 11.

આ અભ્યાસને અમે આગળના લેખમાં ચાલુ રાખીશું.

જો, એવા દિવસો આવે છે, પ્રભુ યહોવા કહે છે, કે હું દેશમાં દુર્ભિક્ષ મોકલીશ; રોટીનું દુર્ભિક્ષ નહીં, કે પાણીની તરસ નહીં, પરંતુ યહોવાના વચનો સાંભળવાની તંગી. અને તેઓ સમુદ્રથી સમુદ્ર સુધી, અને ઉત્તરથી લઈને પૂર્વ સુધી, યહોવાનું વચન શોધવા માટે આંટાફેરા મારશે; તેઓ અહીંથી ત્યાં દોડશે, પરંતુ તેને પામશે નહીં. તે દિવસે સુંદર કન્યાઓ અને યુવાન પુરુષો તરસથી મૂર્છિત થશે. જેઓ સામરિયાના પાપની શપથ લે છે, અને કહે છે, હે દાન, તારો દેવ જીવિત છે; અને, બેરશેબાનો માર્ગ જીવિત છે; તેઓ પણ પડી જશે, અને ફરી કદી ઊભા થશે નહીં. આમોસ 8:11-14.